

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

X De spe.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

Caput IX.

SI quis quemlibet amat sed propter deum non Grego.
amat, charitatē non habet, sed habere se putat.
Charitas autē vera est cum & in deo diligitur
amicus, & propter deum diligitur inimicus. Ille em̄
propter deum diligit eos quos diligit, qui etiam eos
diligere à quibus non diligitur scit. Probari autē cha-
ritas per solam odij aduersitatē solet. Vnde & per se-
metipsum dominus dicit: Diligite inimicos vestros,
benefacite his qui vos oderūt. Ille ergo secur⁹ amat, Mat. 5.
qui propter deum & illum amat, à quo se intelligit
non amari, Difficile quippe est omnem vim charita-
tis exprimere, cum omnia dei præcepta sola posside-
at charitas, dicēte beato Augustino: Totam magni-
tudinē & altitudinem diuinorū eloquiorum secu-
ra possidet charitas, qua deum proximumq; diligi-
mus. Hæc in aduersitatibus tolerat, in prosperitati-
bus tēperat, in duris passionibus fortis, in bonis opi-
bus hilaris, intentatiōe tutissima, in hospitalitate lar-
gissima, inter veros fratres latissima, inter falsos pa-
tientissima. Sufficiant autē hæc quæ de charitate scri-
pta sunt, nunc autē de cæteris virtutibus, prout au-
tor lucis dare dignabitur, insistendum est.

De Spe. Cap. X.

SPes est bonorum spectatio futurorū que expri Cassiod.
mit humilitatis affectum & sedulæ seruitutis ob-
sequium. Spes autē vocata quod sit pes progre-
diendi quasi est pes. Vnde econtrario dicitur despe-
ratio, cui nulla est progrediendi facultas. Quia dum

HAY. DE VARIET. LIB.

quisquis peccatū amat futuram gloriā nō sperat. Ille enim fiducialiter expectat, qui eius mandata fideliter seruat.

Quod illis tantūmodo proficit spes, qui ab actione praua quiescunt. Cap. XI.

Isido. **Q**ui male agere non desistūt vana spe indulgentiam de dei pietate requirunt, quam recte quærerent si ab actione praua cessarēt. Metuēdum valde est vt neq; per spem veniæ quam promittit deus perseueranter peccem⁹, neq; quia iuste peccata distringit, veniā desperemus, sed vtrūq; periculum euitemus, & à malo declinem⁹, & de pietate dei veniam speremus. Omnis quippe iustus spe & formidine nitet, quia nunc illum ad gaudiū spes erigit, nunc formidinē terror gehennæ addicit.

Despe non ponēda in homine. Ca. XII.

Aug. **S**pe em̄ (vt ait apostolus) salui facti sumus. Non enim est spes ponenda in homine, quia maledictus omnis (sicut diuina testantur eloquia) qui spem suam ponit in homine. Ac per hoc, & in seipso qui spem suam ponit, huius maledictionis vinculo innectitur. Ideo non nisi à domino deo petere debemus, quicquid speramus vel bene operaturos, vel p bonis operibus adepturos. Ponamus igitur spem in domino, instruente Dauid, dicente: Mihi autem adherere deo bonum est, ponere in domino deo spem meam. Et iterum: Spes mea in deo est.

Pfal. 72.
Pfal. 61.